

[Ministeren for skatter og afgifter]

som vi i ministeriet overvejer i anledning af udarbejdelsen af det lovforslag, som vi er i gang med. Jeg ved såmænd ikke, om jeg skal takke for denne vejledning. Jeg kan kun sige, at alle de spørgsmål og problemer, man hidtil har rejst i spørgsmålsform, var vi for længst i gang med at overveje, inden der nogen sinde blev stillet spørgsmål om dem her i salen.

På samme måde indgår det spørgsmål, som hr. Keld Andersen har stillet her i dag, også i overvejelserne, og vores formål med disse overvejelser – det vil jeg gerne understrege – er naturligvis at finde rimelige løsninger på de spørgsmål, der her er draget frem.

Keld Andersen (KF):

Jeg havde da heller ikke forventet, at jeg kunne gå på talerstolen og takke ministeren for et svar på spørgsmålet om værdistigningsafgiften. Jeg fandt ingen grund til nærmere at begrunde mit spørgsmål og lod derfor ministeren svare først, fordi det åbenbart er vanskeligere at få svar på spørgsmål i denne sag, end det er at begrunde gode spørgsmål, der interesserer borgerne ude i landet voldsomt.

Jeg tror, at ministeren har taget svaret på spørgsmålene i spørgetiden i onsdags frem, men det gør selvfølgelig heller ikke noget. Svaret på mit spørgsmål nu var nemlig det samme som det, vi fik på spørgsmålene i onsdags; intet svar fortsat.

Jeg tror, at når det trækker så længe ud med forslaget om værdistigningsafgift, skyldes det, at hele ideen i denne værdistigningsafgift er det ganske enkelt håbløst at udmønte i et konkret lovforslag. Jeg tror også, at de to regeringspartier efter deres regeringsforhandlinger er stødt på en række konkrete vanskeligheder, som de, da de i hast konfirmerede regeringsaftalen, ikke havde øjnene oppe for, og det er min opfattelse, at i hvert fald et af de to regeringspartier voldsomt fortryder, at man er gået ind på denne tanke med en værdistigningsafgift.

Nu er befolkningens eneste håb i denne sag, at man i skattedepartementet simpelt hen opgiver at udforme et lovforslag på grund af det utal af problemer, som f. eks. en statsprioritet i alle danske ejendomme vil skabe for borgerne og for dansk erhvervsliv.

Jeg skal ikke bebrejde skatteteknikerne, hvis de ikke kan føre en umulig idé ud i livet, og jeg håber derfor, at vi aldrig nogen sinde ser det lovforslag, som ministeren ikke kender, men som vi alle er vidende om at en stor del af dagspressen i hvert fald kender og kan bringe næsten i detaljer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der var bestemt én ting i det, som hr. Keld Andersen sagde, som jeg synes ministeren skulle forstå er alvor, og det er, at med al den omtale, som regeringen selv har skabt omkring værdistigningsafgiften, interesserer den brede kreds, og den har økonomisk betydning for mange i befolkningen. Er det muligt for ministeren, når man var så sikker på i august, at der skulle komme noget, at oplyse os om, hvorvidt man bliver færdig med at tænke over sagen i år?

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, der taler om omtale i offentligheden, at det er ikke regeringen, der har omtalt denne sag mest i offentligheden. Det er oppositionen, der fremsætter, jeg havde nær sagt utilstedelige ønsker om at få oplysninger frem; før de kan foreligge. Normalt har man ventet, til der ligger et forslag her i folketinget, som man så kan drøfte, diskutere og kritisere, men her vil man på forhånd stykkevis have forslagene igennem spørgeformen. Det kan man ikke få, for det er ikke en rimelig fremgangsmåde. Man skal nok få disse forslag at se. Den utålmodighed, man udviser, skal nok blive imødekommet.

Keld Andersen (KF):

Jeg skal tilbagevise, i hvert fald når det drejer sig om det konservative folkeparti, det, som ministeren kaldte en utilstedelig spørgelyst. Jeg finder, at vi har stillet nogle spørgsmål, som har været fuldt berettigede, og når ministeren nu beklager sig over, at oppositionen interesserer sig så voldsomt for dette forslag, navnlig det konservative folkeparti, men også andre partier, kan jeg oplyse ministeren om, at det ikke bare er oppositionspartierne i dette ting, der interesserer sig for denne sag, det er også befolkningen. Og så må vi altså konstatere, at i denne sag synes oppositionen